

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΘΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΘΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτήσια Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτήσια » 14.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτήσι. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἐγγράφα ἐν γένει
 τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
 κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Γνωστοποιεῖται τοῖς ἐπιτετραμμένοις τὴν τύπωσιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τῶν δήμων τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων ὅτι τὸ τυπογραφεῖον τῆς «Πανόπης» ἀναδέχεται τὴν ἐκτύπωσιν τούτων μετὰ μεγίστης ἀκριβείας καὶ ταχύτητος ἀντὶ 4 λεπ. μόνον δι' ἑκαστον ὄνομα.

Ἡ Ἐπανάστασις ἀγωνιᾷ!

Ἀνέκαθεν ἐκηρύχθημεν ἐχθροὶ τῶν ἀτάκτων κινήσεων καὶ συνεστήσαμεν τῇ ἡνωμένῃ Κυβερνήσει ἢ κίνησιν συντακτικὴν καὶ ἀνδρικήν ἢ ἐντελῆ ἡσυχίαν, ἐὰν αἱ παρασκευαὶ τοῦ ἔθνους ἦσαν τοιαῦται, ὥστε νὰ ἐμβάλλωσι τὴν Ἑλλάδα εἰς προφανεῖς κινδύνους καὶ οἰκτρὸν ἀποτυχίας ἐξευτελισμόν. Ἄλλ' ἀφοῦ ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις προέβη μὲν εἰς τὸ πρῶτον ὅπως ἐξυπηρετήσῃ ἀνθελληνικοὺς πόθους καὶ Σλαβικὰς ὑπαγορεύσεις, εἶτα δέ, ταχέως συνιδούσα ὅτι ἐγένετο ἔνθεν μὲν κατάφωρος ἀγυρμῶν, ἔνθεν δὲ ἀφορμὴ μεγάλων κινδύνων διὰ τὴν Πατρίδα, ἀνεκάλεσε τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ἐκ τῆς γείτονος ἐπικρατείας, πάλιν συνεβουλευσαμεν αὐτῇ νὰ ἐμμείνη ἐν τῇ ἡσυχίᾳ, διὰ παντὸς τρόπου κωλύουσα τὰς παρακεκινδυνευμένας ἀποπειράς τῶν ἰδιωτικῶν πρὸς ἐπαναστάσεις ἐπιχειρήσεων. Καὶ αὗται δὲ τότε μόνον ἔδει νὰ τύχωσιν ὑποστήριξεως ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, δταν οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δοῦλοι Ἕλληνες ἐδείκνυον προθυμίαν τινὰ νὰ συμμερισθῶσι τοὺς κινδύνους τῆς ἐπαναστάσεως καὶ νὰ διακυβέσωσι τὸ πᾶν ἐν τοιοῦτοις ἀγῶσιν. Ἄλλ' ἀφοῦ ἐν Ἠπειρῷ, τῇ ὑπὸ πάντων θεωρουμένη μαχιμωτέρᾳ ἐπαρχίᾳ, οἱ κάτοικοι δὲν ἠσπάσθησαν τὴν ἐπανάστασιν, καὶ τοῦτο κάλλιστα ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὥραιας ἀλλ' ἀξιοθρηνήτου ἐκθέσεως τοῦ σπανίαν στρατιωτικὴν δεξιότητα ἐν Ἠπειρῷ ἐπιδείξαντος ὀπλαρχηγοῦ Τριτάκη, ἐπόμενον ἦτο νὰ συμπεράνῃ ἕκαστος ὅτι, ὅπου ὁ λαὸς οὐ μόνον δὲν ἀσπάζεται τὰς ἐπαναστάσεις ἀλλὰ καὶ ἀποτροπιάζεται αὐτάς, ἐκεῖ προφανῆς ἀποτυχία πα-

ρακολουθεῖ τοὺς ἐθελοντὰς τοὺς ἀποπειρωμένους νὰ θερμάνωσι τὰ ψυχρὰ καὶ ἐκ πολλῶν προηγουμένων ἀποτεθαρρυσμένα στήθη τῶν ὑποτελῶν καὶ καταδυναστευομένων λαῶν.

Οἱ τὰς ἐπαναστάσεις ἄρα ἐν Ἠπειρῷ, Θεσσαλίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ ὑποκινήσαντες καὶ οἱ ὑποθάψαντες αὐτὰς μέλλουσι μετὰ μικρὸν νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν κοινὴν τοῦ κόσμου χλεῦην καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διότι ὄφραλλον πρῶτον νὰ γνωρίζωσι τὰς διαθέσεις τῶν δούλων Ἑλλήνων, νὰ διοργανώσωσι πανταχοῦ τὴν ἔξαψιν τῆς ἐπαναστατικῆς πυρᾶς, καὶ τότε νὰ θέσωσι τὸ πῦρ εἰς τὰς ἐπαναστατικὰς ὑπονόμους καὶ νὰ θυσιάσωσι τοὺς ἐθελοντὰς καὶ τὰ διὰ τὴν ἐπανάστασιν ταύτην προωρισμένα. Ἄλλως ἐξελέγχονται διὰ χιλιοστὴν φορὰν ἤδη ὅτι, μῆτε τὸ ἐν μῆτε τὸ ἕτερον πράξαντες, οὐδὲν ἄλλο ἐπέδιωκον ἢ τὴν σύστασιν ἐπιτροπειῶν ἀτίμως καὶ αἰσχυρῶς καπηλευομένων τὸ χρῆμα τῶν συνεισενεγκόντων εἰς τὴν κοινὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ παρασκευὴν καὶ ἐξέγερσιν, καὶ ἐπίτηδες συνεταιριζομένων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μετὰ κερδοσκοπῶν πεισσωματᾶδων, ἐκθέτοντες ἔνθεν μὲν τὴν ὑπόληψιν τοὺς ἔθνους διὰ τοιούτων κακοήθων ἐπιχειρήσεων, ἔνθεν δὲ τὴν ζωὴν τῶν ἀνδρείων λογάδων τοῦ ἔθνους, ὅτοι εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς καρδίας καὶ οὐχὶ τῆς φρονήσεως ὑπέκοντες, θυσιάζονται ἐγκαταλελειμμένοι καὶ ἔρημοι εἰς τὰς χαράρδας καὶ τὰ ὄρη, χωρὶς νὰ εὐρίσκωσιν οὔτε ἐγγώριον συνδρομήν, οὔτε ὄσιν προσδοκῶσι παρὰ τῶν ἐπίτηδες τὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν ὑπεκκαίοντων καὶ τούτους ἀποστελλόντων εἰς τὰ πεδία τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἀπομονώσεως ὑποστήριξιν. Γράφομεν ὑπὸ τὸ κράτος ἀλγείνης ἐντυπώσεως, ἣν ἐνεποίησεν εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἢ ὑπὸ τῶν τούρκων μετὰ λυσσώδη ὀχυρᾶς ταύτης θέσεως, τῆς καρδίας, οὕτως εἰπεῖν, τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπαναστάσεως. Ἡ εἰς Ζαγορὰν ὑποχώρησις τῶν ἐπαναστατῶν, ἔστω καὶ ἂν οὗτοι εἰσι δεκακισχίλιοι, εἶναι σημεῖον τοῦ ὅτι ὁ ἀγὼν ἐν Θεσσαλίᾳ δὲν ἐπαγιάθη, καὶ αἱ μεταστά-

σεις αὐται δεικνύουσιν ὅτι δὲν ὑποστηρίζονται προπόντως οἱ τὸ αἶμα καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν ἀνωφελῶς θυσιάζοντες ὑπὲρ τοῦ μεγάλου σκοποῦ, ὑπὲρ τῆς ἀγίας ἰδέας, ὑφ' ἧς ἐμπνέονται. Ἀπεδοκιμάσαμεν ἀείποτε τὰς ἐπαναστάσεις ταύτας ὡς δαπανηράς, καὶ ὡς δολίως ὑπὸ δολίων ἐργολάβων ὑποκινουμένας, ἀλλ' ἀφοῦ οὕτως ἐνόμισαν οἱ ἄρμολογοῦντες, αἱ διὰ τοιούτων αἰσχυρῶν καὶ καταπτύστων μέτρων φενακίζοντες τὸν ἔξω καὶ ἔσω Ἑλληνισμόν, ὅτι θέλουσι καταστή μεγάλαι καὶ ἐνδοξαί, ὑπεμνήσαμεν αὐτοῖς ὅτι ὤφειλον νὰ παράσχῃσι λυσιτελή, τιμίαν καὶ εὐκρινῆ τὴν συνδρομὴν των εἰς τοὺς ἐπανισταμένους καὶ τοὺς πράγματι πρὸς τὸν μέγαν τῆς ἐπαναστάσεως σκοπὸν ἐκουσίως προσφέροντας τὴν ζωὴν αὐτῶν εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος. Naί, εἶπομεν καὶ ὑπεδείξαμεν αὐτοῖς ὅτι ἡ ὑπονομεύουσα πρὸ ἐτῶν τὴν ὑπαρξίν τοῦ Ἑλληνισμοῦ δύναμις, καιρίως τρωθεῖσα τὴν καρδίαν ἐκ τοῦ ἐνθουσιώδους φιλελληνισμοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς ζωηρᾶς προστασίας ἣν ἐν τῷ παρόντι ἐπιδεικνυται ὑπὲρ αὐτοῦ ἡ Ἀγγλία, θέλει ἐκ παντὸς τρόπου ἐπιζητήσῃ τὴν κατάπαυσιν τῆς Ἑλλ. ἐπαναστάσεως ἐν ταῖς ὑποδοῦλοις ἐπαρχίαις, ὅπως μὴ ὑπάρξῃ, καθ' ἃ ὄνειρεύεται, Ἑλληνικὸν ζήτημα ἐν τῷ προσεχεῖ συνεδρίῳ. Ἐπομένως συνεβουλεύσαμεν τοῖς ἄρμολογοῦντες νὰ ὑποστηρίξῃσι πάσῃ δυνάμει τὸ κακῶς κάκιστα παρ' αὐτῶν ἐπιχειρηθὲν κίνημα, διότι ἡ ἐκμηδένωσις αὐτοῦ, εἶναι ἐκμηδένωσις τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ, ὕβρις εἰς τὸ ἔθνος, ἐξευτελισμὸς αὐτῶν τῶν πρωτουργῶν τῶν ἀτάκτων κινήματων. Δημοσιεύετε καθ' ἡμέραν πομπῶδως τὰ ὑπομνήματά σας, τὰς ἀγορεύσεις τῶν φιλελλήνων ἐν Ἀγγλίᾳ βουλευτῶν, τὰ ἄρθρα φιλελληνικῶν ἐφημερίδων ἐν Εὐρώπῃ. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα δὲν προήλθον διότι ἡ Εὐρώπη ἐθαύμασε τὸ ὑψηλὸν σας ἀνάστημα ἢ τὸ φιλοπόλεμον παράστημά σας. Ταῦτα πάντα παρήγαγε μία φωνὴ συμπαθείας ἀπάσης τῆς Εὐρώπης ὑπὲρ τοῦ φανερά πλέον καταδιωκόμενου ὑπὸ τῶν Σλάβων Ἑλληνισμοῦ. Ταῦτα πάντα παρήγαγεν αὐτὸ τὸ συμφέρον τῶν διορώντων, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς παράγων εἶναι ἐν ἰσχυρὸν ἀντισήκωμα, ἐν ἐχυρὸν ἔρεισμα κατὰ τοῦ ἀπειλοῦντος ἀπασαν τὴν Εὐρώπην Σλαβικοῦ χειμάρρου. Ὅταν δὲ τὸ συμφέρον, τὸ μέγα τοῦτο ἐλαττήριον τὸ τὰ πάντα κινῶν, ὑπαγορεύῃ τὴν προαγωγὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, περιτταὶ αἱ διασπαθίσεις τῶν χρημάτων, περιτταὶ αἱ ἀνωφελεῖς θυσίαι.

Καὶ τώρα πρέπει νὰ σταυρώσωμεν τὰς χεῖράς μας ἢ θελεν ἐρωτήσῃ τις; Ὅχι ἀποκρινόμεθα, διότι τὸ πᾶν δὲν ἀπωλέσθη, διότι ἂν οὐχὶ ἄλλοθι ἐν Θεσσαλίᾳ ὅμως δύναται νὰ ἐμμείνῃ ἢ ἐπαναστασίς, ἐὰν ἐρρωμένως ὑποστηριχθῇ, ἐὰν συνετῶς ποδηγετηθῇ. Ἐὰν ὅμως, παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα, κατηνάλωθησαν μὲν εἰς τοὺς πετσωματάδες τὰ διὰ τὴν εὐγενῆ καὶ ἀγίαν ταύτην ἰδέαν συνειλεγμένα χρήματα, ὅπλα καὶ πολεμοφόδια, ἐὰν οἱ ἐπιτήθειοι μὴ εὐρίσκοντες περιττεύοντα χρέ-

ματα, δι' ὧν νὰ πληρώσωσι τὰ βαλάντια ἑαυτῶν καὶ τῶν φίλων των, σκέπτονται ὅτι τὰ ἐναπομείναντα αὐτοῖς τοῖς χρειάζονται διὰ τὸ κλείσιμον τῶν ἀνοικτῶν λογαριασμῶν, καὶ ἐπομένως ἀπεφάσισαν νὰ ἀφήτῃσι τὸν ἀγῶνα νὰ ἐκπνεύτῃ, τότε ἂς δώσωσι λόγον (αὐτοὶ δὲ λόγον καὶ ὀφείλουσι τοιοῦτον) τῷ ἔθνει διὰ τὸ ἀπονενοημένον κίνημα. Naί, ἂς δώσωσι λόγον εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὰς λεηλασίας, ἀρπαγὰς, σφαγὰς καὶ ἀτιμώσεις τῶν δούλων Ἑλλήνων, ὅσοι ἐξ ἐνθουσιασμοῦ συνεμερίσθησαν τὴν ἐλεεινὴν ταύτην ἐπιχείρησιν, καὶ ἂς πέσῃ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν τὸ ἀθῶον αἶμα τῶν σφαζομένων ἀδίκως, τὸ ἡρωϊκὸν αἶμα τῶν ὑπὲρ Πατρίδος θυσιασθέντων.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Παρότης».

Καταχωρήσατε παρακαλῶ εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος σας, τὰ κατωτέρω, ὅπως φωτισθῇ τὸ κοινὸν καὶ γνωρισθῇ τοὺς προκαλοῦντας τὴν ἐπαπειλουμένην ἐν τῇ πόλει μας πείναν.

Ἡ παντελής ἔλλειψις τῶν σίτων καὶ ἡ ὀσημέραι ἐλαττωμένη παρακατάθηκη τῶν Καταστημάτων, γνωστὰ τοῖς πᾶσιν ἐγένοντο, οἱ δὲ καταναλωταὶ σίτων ἐναγωνίως ἀνέμενον τὸ μόνον, κατὰ τὸ φαινόμενον, περιμενόμενον φορτίον σίτου, ὅτε αἰφνης χθὲς δύο ἐντιμώτατοι καὶ μεγαλέμποροι τοκογλύφοι, προηγόρασαν τὸ ἐν λόγω φορτίον, ὅπως μεταπωλήσωσι τοῦτο εἰς μεγίστην τιμὴν εἰς τὰ Ἐργοστάσια ἐν ἡμέραις καθ' ἃς ὁ μὲν κόσμος ἠσθάνθη τὴν ἔλλειψιν τῆς πρώτης πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀνθρώπου ὕλης, οἱ δὲ Ἐργοστασιάρχαι, λίαν ἀφιλοκερδῶς καὶ μὲ ζῆμίαν ἐργαζόμενοι, δὲν ἀπεφάσισαν νὰ υπερτιμῆσωσι τὸν ἄρτον.

Ἄς μάθῃσι λοιπὸν οἱ πολῖται τοὺς κακοὺς τούτους κερδοσκόπους (ἂν καὶ εἶναι δὴ πλέον γνωστοί) καὶ ἂς ζητήσωσι παρ' αὐτῶν λόγον ἂν εὐρεθῇ ἢ πόλις ἄνευ ἄρτου καὶ ἂς μὴ αἰτιῶνται τοὺς Ἐργοστασιάρχας, οἵτινες μέχρις ὅρας λίαν εὐσυνειδήτως ἐξετέλεσαν τὸ καθήκον των, καίτοι σπουδαίως ζημιουμένου τοῦ ἑαυτῶν ταμείου.

Σ. Σ. Π. Οἱ τὸν σίτον τοῦτον προαγοράσαντες πρέπει νὰ παραιτηθῶσι παντὸς κέρδους, ἄλλως γινώσκομεν μὲ ποίαν γλῶσσαν θὰ πατάξωμεν τὴν ἀπάνθρωπον αἰσχυρὰ κέρδειαν αὐτῶν. Ταῦτα ἀκοῦσι σήμερον.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τὴν παρελθ. Κυριακὴν, ὡς καὶ χθὲς, ἐξέλιπεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἡμῶν ὁ ἄρτος καὶ τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν σοβαρῶν μὲν σκέψεων τοῖς συμπολίταις ἡμῶν, κατακραυγῆς δὲ εἰς τὸν ἐργατικὸν λαόν. Εἰς δὲ πρῶν συνάδελφος ἡμῶν, ὁ κ. Νικολιάδης, μέχρι τοῦδε συντάκτης τῆς «Ἡμέρας», ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν μετ' ἄλλων συμπολιτῶν μας διότι ἠτιῶντο τοὺς αἰτίους τῆς τοιαύτης βουλιμίας. Ἀποφασίζοντες νὰ ἀποδοκιμάσωμεν τὴν συμπεριφορὰν τῆς ἀστυνομίας πρὸς τοὺς εἰρημένους συμπολίτας, καθόσον ἀγνοοῦμεν ἂν παρεκτροπή τις αὐτῶν παρέσχῃ τῇ ἐξουσίᾳ τὸ δικαίωμα τῆς προσωποκρατήσεώς των, δὲν λησμονοῦμεν νὰ παρακαλέσωμεν τὰς ἀρμαδίας ἀρχὰς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν των ὅτι ὁ τόπος πάσχει παντοίας στερησεις, ἢ δὲ υπερτίμησις τῶν τροφίμων ἀγεῖ εἰς ἀπόγνωσιν τὸν λαόν. Εἰς ταύτην λοιπὸν τὴν ἀπόγνωσιν αὐ-

τοῦ ἔαν προστεθῆ καὶ ἡ τοῦ ἄρτου ἔλλειψις, μέγας ἀλλὰ καὶ δίκαιος ὁ ἐκ τούτου κίνδυνος κατὰ τῶν αἰτίων. ΚΥ-
 γόμεθα νὰ προσλαμβάνωμεν τοῦ λοιποῦ τὰ τοιαῦτα διὰ
 προνοίας συντόνου, διότι πολλάκις τῶν ὑπευθύνων ἡ
 βραθυμία καταρροήγυσι κατὰ κεφαλῆς τῶν ἀνευθύνων
 τὴν ὄργην τῶν πεινῶντων.

— Ὅπως ἡσυχάσῃ ὁ κόσμος ἐκ τοῦ ὄθρου τῆς
 σιτοδείας, εὐχαρίστως πληροφοροῦμεν τὸ κοινὸν ὅτι πε-
 ριέρονται πλοῖα μὲ φορτίον σίτου, ἀνήκοντος τῷ κ.
 Βαριαδάκη. Ἐπειδὴ δὲ οἱ νότιοι ἀνεμοὶ εἶναι ἐνδεχό-
 μενοι νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ταχεῖν ἔλευσιν αὐτῶν, ὁ κ.
 Δήμαρχος παρήγγειλεν ἄλευρα ἐν Μελίτῃ, ἅτινα προσε-
 χῶς καταφθάνουσιν. Ταῦτα ἐλέγχθησαν παρὰ τοῦ κ. Βα-
 ριαδάκη, ὅστις δείκνυται λίαν ἀφιλοκερδῆς ἐν τῷ πα-
 ρόντι.

— Δι' ὀλιγίστων καὶ πάλιν λέξεων ἀπαντῶντες
 πρὸς τὴν συνάδελφον «Ἔθνος» κατὰ πρῶτον τὴν δια-
 βεβαίωμεν, ὅτι ὁ ὄν ὑπαινίσσεται ἀξιότιμος ἡμῶν φίλος
 καὶ τὰς ἀρχάς τῆς «Πανόπης» γινώσκει καὶ ἐξετίμησεν
 αὐτάς, ἂν ποτε παρακλήσῃ ἡμῶν μᾶς ἀντεπροσώπῃσεν,
 καὶ οὐδέποτε οὔτε αὐτὸς οὔτε ἡμεῖς ἠδυνήθημεν νὰ δια-
 γνώτωμεν ὅτι ὁ ἐνταῦθα σύλλογος τῆς «Ἀδελφότητος»
 ἦν ὄργανον τοῦ Σλαβισμού, συντελέσας εἰς τὴν πτώσιν
 τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως. Ἐπειδὴ δὲ ἡ συνάδελ-
 φος παρέπεμψεν ἡμᾶς εἰς τὸ παρελθόν, τοῦτο διεξήλθο-
 μεν καὶ ἐπορίσθημεν ἐξ αὐτοῦ τάδε: Ὅτι αἰετοτε συνη-
 γορήσαμεν ὑπὲρ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, ὅτι καὶ
 τὴν πρῶτην δῆλωσιν τῆς ἀδελφότητος, γενομένην ἐν ὑ-
 παιθρῷ πρὸ τοῦ Θεάτρου τῆς πόλεώς μας, ἐπεδοκιμάσα-
 μεν ὡς σύμφωνον πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ ὑπὲρ τῆς
 Οἰκουμενικῆς διὰ ψήφισματος ἀποφνημαμένην, ταύτην δὲ
 ἡ συνάδελφος τότε ἀπεδοκίμασεν. Ὅτι κατόπιν, καίτοι
 εἰς δύο ἢ τρεῖς ἀγορεύσεις τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος
 παραστάτες, καὶ ἰδίως εἰς τὰς τῶν ἀξιότιμων κ. κ. Ἐ-
 λευθεριάδου, Λυκούδη καὶ Χατζιδάκη, ἐν τοσούτῳ καὶ
 ἐν ταύταις οὐδὲν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἠκούσαμεν, οὐ-
 δὲν ὑπὲρ τῶν Σλάβων, ἀλλ' ὄλιως πατριωτικᾶς, εὐγενεῖς
 καὶ ὑψηλᾶς ἰδέας. Ὅτι πρὸς τὸ «Ἔθνος» οὐδέποτε
 διεφωνήσαμεν ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Συλλόγου τού-
 του, ἢ μόνον ὅτε χάριν πολλῶν ἀξιότιμων μελῶν αὐ-
 τοῦ ἠναγκάσθημεν νὰ συνηγορήσωμεν ὑπὲρ τοῦ Συλλό-
 γου, καταγγελλομένου ὑπὸ τοῦ «Ἔθνος» ὅτι συνέστη
 πρὸς ἐξυπηρέτησιν φατριαστικῶν ἐν τῷ τόπῳ σκοπῶν,
 πρὸς διαίρεσιν τῶν πολιτῶν καὶ καταπολέμησιν τῆς
 Δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου, ὅτε καὶ προῦκαλέσαμεν
 τὴν συνάδελφον νὰ ἀποδείξῃ τοῦτο, ὑπισχυνοῦμενοι νὰ
 ὑποχωρήσωμεν καὶ συνταχθῶμεν αὐτῇ, μεθ' ὃ ἐσιώπη-
 σεν. Ἦδη πρῶτην φορὰν μανθάνομεν ὅτι σκοπὸς τοῦ
 Συλλόγου τῆς ἐνταῦθα ἀδελφότητος ἦν ἡ πτώσις τῆς
 Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ τοῦ Σλαβισμού ὑπο-
 στήριξις, ὑπὲρ ὧν καὶ ἡμεῖς ἐκθύμως συνηγοροῦμεν. Πα-
 ρπέμποντες ἐν τοσούτῳ τῆς Συνάδελφον ν' ἀναγνώσῃ
 μαρτυροῦμεν πολλὰ μὲν ἄρθρα τῆς «Πανόπης» ἰδίως δὲ
 ἐν αἷ ἀφροσύνη ἀφηνιάσασα ἐπιγεγραμμένον, ἐξ οὗ κα-
 ταφαίνεται κατὰ πόσον ἔχει δίκαιον νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὸν
 ἰσχυρισμὸν τῆς τούτου, εἰμὲθα ἠναγκασμένοι, ἐὰν καὶ
 οὕτω δὲν πείθωμεν αὐτὴν νὰ μεταβάλλῃ γνώμην, νὰ τὴν
 ἀποκαλέσωμεν ἰσχυρογνώμονα καὶ κακὴν τοῦ δικαίου
 καὶ τοῦ ἀληθοῦς ἐκτιμητρίαν.

— Ἐγκρατεῖα τῆ φύσει ἀνθρώπων τινῶν τὸ ἐπιζητεῖν
 ἐριδας ὅταν πᾶσα ἀσχολία ἐλλείψῃ ἀπ' αὐτῶν ἢ ὅταν, καὶ
 τοιαύτης ὑπαρχούσης, τὸ μὴ ἐρίζειν πρὸς τινὰ τηλικαύ-
 την ἀθυμίαν καὶ μελαγχολίαν ἐνεργάζεται τῆ ἑαυτῶν

ψυχῆ, ὥστε οἱ οὕτω φιλέριδες καὶ πρὸς τὰ ἴδια ἱμάτια
 μάχην συνάπτουσιν. Ὅμοιον τι φαίνεται παθοῦσα ἡ ἀλ-
 λως ἀξιόλογος συνάδελφος «Ἔθνος», καὶ διὰ τοῦτο, με-
 τὰ περιέργου ἀληθῶς λεπτότητος τὰ κατὰ τὴν «Πανό-
 πην» παλυπραγματοῦσα, ἀνεκάλυψεν αὐτὴν εἰς τὸ ἐμο-
 οῦσιον ἐξαμαρτήσασαν, διότι τοὺς νέους, τοὺς εὐγενῶς
 προσενηθέντας νὰ καταστήσῃσιν ἀξιοπρεπεστέρην τὴν
 ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμού τελεσθεῖσαν
 πανηγυρίαν ὑπὸ τῶν Ἀυτικῶν διὰ φωνητικῆς μουσικῆς,
 ἀπεκάλεσε ψάλτας καὶ οὐχὶ ἐκθροισίους τῆς μουσικῆς
 φίλους· τοῦτο δὲ, τὸ κατ' αὐτὴν ἀκυρολεκτικὸν ἀμάρτυ-
 μα, ἀπεκάλεσε ἀκλήρην καὶ εἰς ἄκρον πόνηρον συμπε-
 ρορᾶν τῆς «Πανόπης». Μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπιμένω-
 μεν δεικνύοντες τὸν ἥλιον λύχνῳ τῆ πολυπράγμονι συ-
 ναδέλφῳ, διότι τοῦτο καλεῖται ματαιοπονία, ἐμμένομεν
 λέγοντες καὶ διδάσκοντες αὐτὴν ὅτι τοὺς ἐν ταῖς Ἐκ-
 κλησίαις ψάλλοντας ἢ Ἐκκλησία ψάλτας ἀποκαλεῖ, καὶ
 τὸ ἐπίθετον τοῦτο οὐδέποτε παρ' οὐδενὸς θεωρηθῆναι ἀκλή-
 ρῶν καὶ εἰς ἄκρον πόνηρον προσφώνημα. Ἐὰν δὲ ἄλλως
 ἢ συνάδελφος θέλει νὰ ὀνομάσῃ τοὺς οὐδὲς φθόνος.
 Οὐχ ἤττον καὶ ταύτην καὶ τοὺς μουσατραφεῖς συμπολί-
 τας ἡμῶν βεβαίωμεν ὅτι οὐδὲ κατὰ διάνοιαν ἐσχομέν-
 ποτε τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ προσηγορία τοῦ ψάλτου, ἢ τὸσῶ
 συνήθης τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν, ἠθέλε θεωρηθῆναι ἢ εἶναι δυ-
 νατὸν νὰ θεωρηθῆ προσβλητικὴ διὰ τινὰ. Ταῦτα καὶ
 περὶ τούτου, μεθ' ὃ εὐτυχῆς θέλομεν λογισθῆναι ἔαν εἰς
 ἐδῶ περιορισθῇ ἡ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων συζητήσις.

— Ὁδυνηρὸν ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν ἐν τῇ πόλει
 ἡμῶν ἡ χθὲς διὰ τοῦ τηλεγράφου κοιμισθεῖσα εἰδήσις τῶν
 ἐν Μακρονήστῳ γενομένων σφαγῶν μετὰ τὴν τῶν ἐπανα-
 στατῶν υποχώρησιν. Ἀφοῦ τὸ πᾶν παρεδόθη εἰς διαρ-
 παγήν, λεηλασίαν καὶ ἀτίμωσιν, εἶτα ἡ μάχαιρα καὶ τὸ
 πῦρ τῶν Βασιλοῦζούκων καὶ Κιρκασίων ἠβήθον μὲν ἐθε-
 ρισ τοὺς κατοίκους ἀπάντων τῶν κατὰ τὴν θέσιν ἐκεί-
 νων χωρίων, εἰς τέφραν δὲ μετέβαλεν ὅ,τι τὸ πυροβόλον
 ἀφῆκεν ἀνεπαφρον. Μεταξὺ τῶν θυμάτων Μακρονήστου
 συγκαταλέγεται καὶ ὁ φιλέλληνας ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρό-
 νου» Ὀγγλ. Λεπτομερείας ἀναμένομεν αὐρίων. Ἐν το-
 σούτῳ ἦτο καλλίτερον νὰ μὴ ἐπεχειροῦντο τοιαῦτα ἐπα-
 ναστάσεις, διότι ἡ ἔλλειψις ἐπαρκῶς ὑποστηρίξεως ἐκ-
 θέσει εἰς τὴν λύσσαν τῶν τυράννων τοὺς ἀσπλους καὶ
 ἀσθενεῖς κατοίκους τῶν χωρίων, τῶν συμμεριζομένων τὰς
 ἐπαναστάσεις ταύτας. Παύομεν τὴν περὶ τούτου ἐπιώ-
 θᾶ ἐπιπέσωμεν πᾶν δικαίως, ἐλπίζοντες ὅτι ἡ Χριστιαν-
 θηριωδίας. Κύριος οἶδε ὅποια καταστροφὴ παρηκολου-
 θῆσε ταῖς ἀγωνισαμένοις ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἀφοῦ δὲν
 ἔλαβον καιρὸν νὰ προστατεύσωσι τὰς οἰκογενεῖας τῶν
 ἐπαναστατημένων χωρίων. Αἱ μέχρι τούδε εἰδήσεις περὶ
 τῶν ἐκ τῆς πόλεώς μας θελοντῶν εἶναι λίαν δυσάρεστοι.
 Τὰ καθέκαστα ἄλλοτε.

— Ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἦναι ἀνεπαρκῆς νὰ
 διαβεβαίωσῃ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀγγλίας περὶ τῶν
 εὐγνωμόνων αἰσθημάτων τοῦ Ἔθνος ἡμῶν πρὸς αὐτὴν,
 δι' ὃν ἐπ' ἐσχάτων ἐπιδεικνύται φιλελλητισμὸν, τότε
 ἡμιστὰ θὰ δυνηθῶσι νὰ κείσωσιν αὐτὴν περὶ τούτου αἰ-
 ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἐπιτιδιόμεναι ἰδιωτικαὶ ἀναφοραὶ πρὸς
 τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς προστάτιδας δυνάμεως. Ἐὰν δὲ
 πάλιν ἐπαρῆ εἰς τοῦτο, τότε ἂς μὴ ἐπιτρέπῃ τὰς ἰδιαι-
 οὐ ἰδιωταί, οἵτινες, περισσοτέρην ἔχοντες ἀφρόνησιν, οὐχὶ
 μοιμερεῖς ἀλλὰ γενικῶς πᾶσι τοῖς ἀντιπροσώποις τῶν

μεγάλων δυνάμεων, ὅσοι ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ συναγορεύουσιν, ἀνέκαθεν τὰς τοιαύτας εὐγνωμοσύνας ἐξεδήλωσαν, ὅπερ καὶ συνετὸν εἶναι καὶ σχολίων καὶ παρεξηγήσεων ἀνεπίδεκτον. Ἄλλ' εἶπομεν ἄλλοτε ὅτι σπανίως μὲν, μέγαν ὅμως οἱ μεγάλοι σφάλλουσιν. Τοιαύτην ἡμεῖς τοῦλάχιστον ἔχομεν γνώμην περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐνταῦθα γενομένης τοιαύτης ἐπιδειξέως ὑπὲρ μόνης μιᾶς μεγάλης δυνάμεως.

— Ἀποδοκιμάζουεν μετὰ πάσης ἐπιστημότητος τὸ διάφορον τὸ ἐν ἀριθ. 297 τοῦ ἀ' Ἀριστοράνου» καταχωρισθὲν κατὰ τοῦ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἀξιολύτου προξένου τῆς Γαλλίας κ. Challet, ὡς δῆθεν μὴ ὑπερασπιζομένου τὰ συμφέροντα τῶν Γάλλων ὑπηκόων. Ἐὰν ἄλλοτε ποτε ὑπῆρξεν ἐν Σύρῳ πρόξενος τῆς Γαλλίας, ἀξιοπρεπῶς καὶ λυγρῶς εὐγενῶς τὴν Κυβέρνησιν αὐτοῦ ἀντιπροσωπεύσας, τοιοῦτος εἶναι καὶ ὁ κ. Challet. Ὁ δὲ κατ' αὐτοῦ γράψας βεβαίως δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀδικον ταύτην μομφὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, διότι ἂν κατοικῆ ἐν Σύρῳ, ἂν οὐχὶ ἄλλο τοῦλάχιστον θὰ ἐντραπῆ νὰ παρουσιασθῆ μετὰ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἥτις τιμᾶ καὶ σέβεται τὸν εὐγενῆ τοῦτον ξένον διὰ τὰ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Ἑλλάδος φιλελληνικὰ αἰσθήματά του, διὰ τὴν πρὸς καθυσύχασιν τῶν πεφοβημένων πρότινος κατοίκων τῆς πόλεώς μας φιλάνθρωπον πρόνοιάν του, ἅτινα εἶναι ἀρεταὶ πολλὴν περιποιῶσαι τιμὴν εἰς τὸ Γαλλικὸν ἔθνος.

— Ἡ φιλάνθρωπος χήρα τοῦ μακαρίτου Σταύρου Χρυστοῦ πληροφορηθεῖσα ὅτι αἱ μοναχαὶ τῆς ἐν Τήνῳ γυναικείας μονῆς στεροῦνται καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου, ἐπεμψεν αὐταῖς ἄλευρα 430 ὀκάδων. Ἡ πράξις αὕτη τῆς συμπολιτίδος ἡμῶν εἶναι ἀξιέπαινος καὶ συνεπὴς πρὸς τὴν ὑπὲρ τοῦ καθιδρύματος τούτου ἀείποτε ἐπιδειχθεῖσαν φιλάνθρωπιαν παρὰ τοῦ συζύγου τῆς.

— Κατὰ τὸ 1876, ὑπουργοῦντος καὶ τότε τοῦ κ. Κουμουνοῦρου, ὁ ἄλλοτε βουλευτὴς Τήνου Α. Ἀρμάος, εἶχε διορισθῆ ὑπογραμματεὺς εἰς τὸ ἐπαρχεῖον Τήνου, ἀλλ' ἀγράμματος καὶ πρὸς ἀπλήν ἀντιγραφὴν ἐγγράφων ἀνίκανος, ἐξηκολούθει νὰ διευθύνῃ τὸ κατὰ τὴν προκυμαίαν Τήνου καφφενεῖόν του, κατὰ μῆνα δὲ προσερχόμενος εἰς τὸν ταμίαν ἐλάμβανε τὸν μισθὸν του. Ἄλλ' ἡ κατάχρησις αὕτη ἐπαυσε ἀμέσως ὡς ἠλλαξαν τὰ πράγματα. Ἦδη, ἐπανελθόντος τοῦ κ. Κουμουνοῦρου εἰς τὰ πράγματα, ἀγνοοῦμεν μὲν ἂν ὁ ὑπὸντος οὗτος Ἀρμάος, ὁ τότε προσφιλὴς τῷ κ. Κουμουνοῦρῳ διὰ τὴν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ νυσταλέαν διατριβὴν του, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν θέσιν του ἢ μόνον καφφενώλης εἶναι. Μανθάνομεν ὅμως ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Τήνου», ὅτι χάριν αὐτοῦ τοῦ Ἀρμάου διορίσθη κλητὴρ τοῦ τηλεγραφείου Τήνου ὁ δεκαπενταετὴς ἔγγονος τοῦ Ἀρμάου Ἰ. Δαρμῆς, ἀπελύθη δὲ τῆς θέσεως ταύτης ὁ οἰκογενειάρχης Ἰ. Ἀλβέρτης. Τοιαῦται πράξεις εἶναι ἀξιαὶ τῆς παρούσης ἐποχῆς καὶ εὐκολοσυμβίβαστοι πρὸς τὸν φιλάνθρωπον χαρακτήρα τοῦ δικπράττοντος ταύτας ὑπουργοῦ, δι' ὅς ἀξίζει νὰ συγχαρῆ τις αὐτῷ ἀπὸ καρδίας!

— Ἡ αὕτη ἐφημερίς διαμαρτύρεται κατὰ τῆς ἀδίκου πάσεως τοῦ τελώνου Τήνου κ. Ἰ. Φαρμακοπούλου, καὶ συνιστᾷ τὴν ἐπανάρθωσιν τοῦ ἀδικήματος εἰς τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον, ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς ταῦτα προστιθέμεθα καὶ ἡμεῖς ὅτι ποτὲ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὀρθοποδῶμεν ἐν ὄσῳ ἡ τιμιότης καὶ ἡ ἰκανότης περιορᾶται καὶ παραγκωνίζεται, τὸν δὲ κ. Παπαμιχαλόπουλον ἀείποτε διέγνωμεν αὐστηρὸν τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἰκανότητος βραβευτὴν. Νὰ ὑποθέσωμεν ἤδη ὅτι

μετέβαλεν ἀρχάς, τοῦτο εἶναι βλασφημία. Πιθανὸν ἢ πλάνη καὶ ἡ κακὴ ἐκτίμησις τῶν προσόντων τοῦ κ. Φαρμακοπούλου νὰ παρέπεισαν τὸν κ. ὑπουργὸν νὰ στηρῆσθαι τῆς ὑπηρεσίας ἕνα τόσῳ ἐντιμῶν καὶ ἰκανῶν ὑπάλληλων, καὶ ἐπειδὴ τοῦτο οὕτως ἔχει ἐλπίζομεν ὅτι ταχέως θὰ ἐπανορθωθῇ τὸ ἀδικον.

— Ἐκ Βιέννης τηλεγραφοῦσι τὰ ἑξῆς:

«Βεβαίως εἶναι ὅτι σπουδαῖα διαπραγματεύσεις ἐπιδικάζονται μετὰ τοῦ Ἀγγλοῦ πρεσβευτοῦ καὶ τοῦ κόμητος Ἀνδράσσου, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διομολογήσεως συνθήκης συμμαχίας μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Αὐστρίας.

»Ἐὰν αἱ διαπραγματεύσεις αὗται ἐπιτύχωσιν ἢ θέσιν τοῦ κόμητος Ἀνδράσσου θέλει ἰσχυρῶς, παγίωθῇ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὑπουργικῆς κρίσεως θέλει λάβει χώραν, ἢ δὲ παραίτησις τοῦ κόμητος δὲν εἶναι ἀδύνατος».

— Ἡ ὀθωμ. κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν ἐξαγωγὴν σιτηρῶν ἐκ Καλλιπόλεως καὶ τοῦ βιλαετιοῦ Προύσσης.

— Ἀερόστρατον κατασκευάζεται, κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα», διὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν Παρισίων δι' οὗ θ' ἀναβῶσι 50 ἄτομα εἰς ὕψος 5,000 μέτρων. Τὸ ἐμβαδὸν αὐτοῦ εἶναι 25,000 μέτρων κυβικῶν καὶ 36 μέτρων ἡ διάμετρος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφιχθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 18/30. — Ὁ Σαλισβουρὴς ἀντικατέστησε τὸν Δέρβιν. Ὁ Ἀνδράσης εἶπεν τῷ Ἰγνατιῆφ ὅτι οὐδένα ὄρον τῆς συνθήκης παραδέχεται. Τῆς Ῥωσσίας ἀπαιτησάσης τὴν ἐκκένωσιν τῆς Προποντιδὸς ἡ Ἀγγλία ἀπάντησεν ἀρνητικῶς.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 19/31. — Οἱ ἐπαναστάται ἀπάσης τῆς Θεσσαλίας ἀνέρχονται εἰς 9,800. Πολυάριθμοι τούρκοι μετὰ πολύωρον λυσσώδη μάχην κατέλαβον χθὲς τὴν Μακρυνίτζαν τῶν ἐπαναστατῶν ὑποχωρησάντων εἰς Ζαγοράν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 19/31. — Τὸ ὄργανον τοῦ Γορτσακῶφ λέγει ὅτι ἡ Ῥωσσία περιμένει τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀγγλικῶν κοινοβουλίου ἐνοπλος. Τῶν δυνάμεων ἀμφισβητούσων τοὺς καρποὺς τῆς νίκης ἡ Ῥωσσία ἀναγκάζεται ν' ἀνανεώσῃ τὸν πόλεμον.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 20/1 Ἀπριλίου. — Ἀποτυχούσης τῆς ἀποστολῆς τοῦ ὁ Ἰγνατιῆφ ἀνεχώρησε χθὲς ἐκ Βιέννης εἰς Πετροῦπολιν. — Ἡ Αὐστρία ἐξήττησε τὴν προσάρτησιν τῆς Ἑρζεγοβίνης, Βοσνίας, Ἀλβανίας καὶ Θεσσαλονίκης καὶ τὴν ἐπικυριαρχίαν ἐπὶ τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 20/1. — Οἱ τούρκοι ἀπεβίβασαν εἰς Βῶλον 2,000. Οἱ τούρκοι κυριεύσαντες τὴν Μακρυνίτζαν ἐλεηλάτησαν χωρῖα, κατέσφαξαν γυναικόπαιδα καὶ ἐδολοφόνησαν τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ «Χρόνου».

ΑΥΤΟΘΕΝ, 21/2. — Ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἀπεβίβασεν ὑλικὸν πολέμου εἰς Τένεδον. Ὁ Νικόλαος συνεκρότησε πολεμικὸν συμβούλιον τῶν Ῥώσων στρατηγῶν. Τὸ Ῥωσικὸν σῶμα τοῦ Ζίμερμαν εἰσῆλθε εἰς Μολδαυίαν.

ΑΘΗΝΑΙ, 20/1 Ἀπριλίου.

Σύλλογον Ἀδελφότητος Σύρου.

Μάχη Μακρυνίτσας ἀπέβη κατὰ ἐπαναστατῶν, συγκεντρωθέντων εἰς Ζαγοράν. Μακρυνίτσα, Πορταριά καὶ λοιπαὶ θέσεις κατελήφθησαν ὑπὸ τούρκων. Φρικώδεις σφαγαὶ γυναικοπαίδων, λεηλασίαι χωρίων ἀνταποκριτῆς «Χρόνου» Ὀγγλ ἐδολοφονήθη ὑπὸ τούρκων. Ὁ Περτρίτης μετασχὼν μάχης, ἐπανῆλθε μετὰ σώματός του εἰς Πλάτανον.

ΣΙΒΙΤΑΝΙΑΣ.